

LHV 75 JAAR ALLEMAAL HUISARTS

Een vereniging is als een familie, verbonden door hetzelfde vak. Soms is de binding dubbelop, zoals bij de familie Schouten. Allemaal huisarts, elk op eigen wijze.

‘Als er écht iets is, hebben we aan een half woord genoeg’

Hier stond een
advertentie

VAN DER SCHOOT ARCHITECTEN bv BNA SCHIJNDEL

ONTWERP • ARCHITECTUUR
INTERIEUR • DIRECTIEVOERING
BOUWMANAGEMENT • HAALBAARHEID

WWW.VANDERSHOOTARCHITECTEN.NL

HÉT LANDELIJKE, GESPECIALISEERDE ZIEKENHUIS VOOR BORST(KANKER)ZORG

Nieuw:
Extra spreekuur
voor gendragers
Met vlotte
doorloop

GESPECIALISEERDE, EXCELLENTE BORST(KANKER)ZORG
SNEL DUIDELIJKHEID
EXPERT IN SECOND OPINIONS
PERSOONLIJKE AANDACHT EN GASTVRIJ

Verzekerde zorg voor iedereen

www.alexandermonro.nl

Hoe is het om vier huisartsen in één familie te hebben? Gezellig, handig en vertrouwd, vinden Stephan, Rita, Naomi en Odette Schouten. Ook patiënten geeft het een vertrouwd gevoel om dezelfde naam regelmatig tegen te komen. Al kan het soms verwarrend zijn, de enkele keer dat ze alle vier tegelijk in dezelfde praktijk werken. 'Hebt u een afspraak bij dokter Schouten, dokter Schouten, dokter Schouten of dokter Schouten?'

TEKST: BERBER BIJMA / FOTOGRAFIE: ROB TER BEKKE

Stephan (64) en Odette (53) Schouten komen uit een gezin met negen kinderen, van wie Stephan de oudste is en Odette de op één na jongste. Ze schelen twaalf jaar en zijn beiden huisarts, net als Stephans vrouw Rita (63) en hun dochter Naomi (34). 'Stephan begon aan de huisartsopleiding toen ik geneeskunde ging studeren', vertelt Odette. 'Soms zaten we in dezelfde kantine.' Odette werkt in Dordrecht als waarnemend huisarts en NHG-kaderarts supervisie en coaching. Stephan ontmoette Rita tijdens de studie geneeskunde en nam samen met haar een praktijk in Oss over. Naomi is sinds januari dit jaar medepraktijkhouder en beoogd opvolger.

■ LEVENSLANGE BAND

Alle vier hebben ze hun eigen weg afgelegd naar het huisartsenvak. Stephan: 'Ik wilde eigenlijk kinderarts worden, maar er waren onvoldoende opleidingsplekken. Als huisarts houd je je ook bezig met kindergeneeskunde, dus toen besloot ik de huisartsopleiding te doen.' Rita voelde wel voor het vak van gynaecoloog, maar merkte dat het niet makkelijk was om als vrouw toe te treden tot het – toen nog – mannenbolwerk van de gynaecologie. 'Bovendien was ik net bevallen van Naomi. Dat was beter te combineren met een huisartsopleiding.' 'Ik heb geloof ik in mijn eerste jaren zo'n beetje overal gestaan, tot en met in archiefkasten', reageert Naomi lachend. Zelf is ze, met de praktijkovername in zicht, net

bevallen van haar tweede dochter. De levenslange band die je met patiënten aangaat, vinden ze alle vier het aantrekkelijke van het huisartsenvak. 'Je maakt leuke dingen mee, maar ook het afscheid', zegt Rita. 'En saai wordt het nooit, want je weet nooit wat hierna komt.' 'Je kunt het ene moment bij een hartinfarct worden geroepen en dan weer een indringend gesprek met iemand hebben', vult Stephan aan. Voor Odette speelde ook mee dat haar man cardioloog is. 'Twee specialisten in één bed, dat leek me niet handig. Als huisarts ben je veel flexibeler, kun je in loondienst en in deeltijd werken. Bovendien krijg je door die continuïteit een heel andere band met je patiënten dan een specialist.'

■ OPVOLGING

Voor Naomi was het geen uitgemaakte zaak dat ze huisarts ging worden. 'Ik werd in eerste instantie uitgeloot voor geneeskunde en ben toen Engelse taal en cultuur gaan studeren. In mijn derde studiejaar had ik een paar keer voor de klas gestaan en wist ik dat ik dat niet mijn hele leven wilde doen. Gelukkig werd ik toen wél ingeloot bij geneeskunde.' Ze overwoog nog even om zich tot neuroloog te specialiseren, maar wist na de eerste stage in een huisartspraktijk: dit is het.' Na haar afstuderen twee jaar geleden ging ze her en der waarnemen, ook bij haar ouders. 'Ik ging er open in. Inmiddels ben ik dus geassocieerd en de bedoeling is dat mijn ouders

volgend jaar met pensioen gaan.' Rita: 'We gáán met pensioen, toch?' Naomi lacht. 'De bedoeling is wel dat ik nog een medepraktijkhouder vind.'

Hoe is het om als ouders en dochter in één praktijk te werken? 'Het is altijd een gezellige boel bij ons', zegt Rita. Naomi: 'Het scheelt dat we in een HOED zitten met drie praktijken en zes praktijkhouders. We hebben dezelfde visie op patiëntenzorg. Ik ben soms wel iets zakelijker in wat wel of geen taak is voor de huisarts, waar mijn vader eerder denkt: dat doe ik wel even.' Stephan en Rita hopen voor Naomi dat het lukt een collega-praktijkhouder te vinden met wie ze de verantwoordelijkheid kan delen. Stephan: 'Het geeft mij een goed gevoel dat Naomi de praktijk overneemt. Het is nogal wat om dertig jaar werk over te dragen. Naomi deelt onze visie en via haar blijven we toch nog verbonden met de praktijk.'

■ VERTROUWD

Odette bemoeit zich niet met de opvolging in Oss. 'Dan krijg ik ruzie met Stephan', lacht ze. Vanuit Dordrecht rijdt ze enkele malen per jaar naar Oss om een dag waar te nemen. 'Het voelt vertrouwd, voor de patiënten ook. Ze begrijpen niet altijd in één keer wat mijn band met de andere Schoutens is, maar alleen al de naam wekt vertrouwen. En soms verwarring: hebt u een afspraak bij dokter Schouten, dokter Schouten, dokter Schouten of dokter Schouten? Het is een heel eind rijden, maar ik doe het om Stephan, Rita en Naomi uit de brand te helpen én omdat ik het zelf enorm leuk vind.' Tussendoor bellen broer en zus ook regelmatig even. 'Als er echt iets aan de hand is, zoals toen ik bij de toetsingscommissie voor euthanasie moest komen of na een kinderreanimatie in shock was, dan bel ik Stephan. In zo'n situatie hebben we aan een half woord genoeg.' ¶